

Cadar Adelina Cosmina

Promoția 2014, Tehnician în activități economice

În prezent (2015) sunt studentă la Facultatea de Automatică și Calculatoare de la Universitatea Tehnică Cluj-Napoca

Ca elev în clasa a VIII-a, la început de drum și de viață, nu ești în totalitate conștient că alegerile pe care le faci pot să îți influențeze considerabil viitorul. Am ales API cu gândul că e cel mai potrivit loc pentru mine, iar părinții mei nu au putut decât să mă sprijine în alegerea făcută pentru că, într-adevăr, a fost una dintre cumpenele vieții și nu regret deloc această decizie.

Îmi aduc aminte, cu nostalgie, ca un bătrân de copilăria lui, despre primul an de liceu. Am pășit pe poarta liceului cu speranță, emoție și chiar cu teama că nu voi reuși să fac față cerințelor. Dar am realizat, în scurt timp, că viața de boboc de la acest liceu poate fi grea, uneori, dar incitantă și distractivă, de alte ori.

API m-a ajutat să îmi dezvolt calități pe care nu credeam că le am. Ambiția și determinarea sunt câteva calități pe care le-am dezvoltat datorită cerințelor profesorilor, dar și datorită faptului că voiam să reușesc și să fiu cel puțin la fel de bună ca și elevii eminenți ai acestei școli.

Pentru mine familia API înseamnă sprijin, unitate și - mai ales - dezvoltare. E un sentiment pe care îl simți doar dacă ai fost acolo, parte din tot ceea ce înseamnă API.

Nu doar că îmi amintesc de colegi, dar le și simt lipsa. Am fost 30, fiecare cu personalități diferite, cu vise diferite, dar acolo în acea sală de clasă, împărtășeam adeseori aceleași sentimente și gânduri. În scurt timp acești colegi mi-au devenit prieteni, chiar cei mai buni prieteni. Poate nu am fost o clasă model, - dar cu siguranță - nu îmi doresc să fi făcut parte din alt colectiv. Șeful clasei noastre, Cristina Pușcaș, a încercat, și chiar reușit, să se ocupe de interesele noastre și să ne organizeze cât de bine putea și pentru că și-a asumat această responsabilitate, îi mulțumim.

Îmi e dor de acele vremuri și mă bucur totuși că, deși nu mai suntem la aceeași școală, reușim să ne întâlnim și să povestim, chiar dacă nu atât de mult pe cât ne-am dori noi.

Despre profesori

Am avut norocul să fiu îndrumată de unii dintre cei mai buni profesori ai liceului. Poate am fost uneori supărată pe faptul că aveau prea multe cerințe, dar îmi dau seama, acum, cât de mult m-a ajutat acest lucru. Uneori, mă consideram defavorizată, dar acum mă gândesc că poate acea notă mai mică mă determina să învăț mai mult. O notă mai mică la română, un „poți mai mult” sau un „fii mai atentă data viitoare”, au contat mai mult în dezvoltarea mea decât 10 pe linie. Prin urmare, le mulțumesc din suflet celor care mi-au spus aceste cuvinte! Îmi amintesc cu drag de toți foștii mei profesori. Dar nu pot să îl uit pe cel care m-a învățat mai mult decât economie, m-a învățat că, în viața asta, nu există o rețetă pentru succes, ci e nevoie de multă muncă și ambiție pentru acest lucru. Mulțumesc, d-le diriginte!

Nu pot să uit profesorul, datorită căruia am ajuns unde sunt acum, și cui îi datorez - de fapt - că povestea mea e una de succes. Acesta m-a învățat să înțeleg matematica și mi-a deschis multe drumuri.

Nu pot să uit profesoara care m-a ambiționat mereu să știu să răspund la întrebările sale și nici pe cea datorită căreia am simțit, pentru prima dată gustul unei „naționale”, îi mulțumesc că a avut

încredere în mine și m-a îndrumat și îmi pare rău că nu am reușit să îi urmez sfaturile. Mai sunt mulți alții și îmi cer scuze că nu reușesc să spun despre toți.

Viața, cred că mi-au influențat-o, în cea mai mare parte, acei oameni care, în loc să mă menajeze, au cerut mereu mai mult de la mine, pentru că știau că pot.

Cea mai mare recompensă primită de la un profesor, pe lângă notă, era admirația și felicitările sale. Pentru mine, faptul că un profesor îmi spunea „bravo” era mai mult decât un premiu. Dirigintele a fost unul dintre cei pe care vroiam să îi fac mândri de mine. Și sper că într-o mică măsură, am și reușit. În ciuda faptului că timpul nu ne prea permite, am încercat să țin legătura cu profesorii și cred că, în parte, am reușit.

Școala

În prima zi liceu ați primit manualele...

Manualele arătau așa cum era de așteptat, adică folosite. Unele mai îngrijite, altele nu, asta depindea de fosta gazdă pe care au avut-o.

Aveați o materie preferată?

Îmi plăceau și consideram că sunt interesante mai multe materii și ca orice elev, aveam și materii care așteptam să treacă; printre cele preferate, își face loc, evident, matematica. Am încercat să fiu bună la toate materiile, dar am sperat să excelez în matematică.

Cum apreciați rezultatele dumneavoastră la învățătură?

Consider că au fost bune, în special spre sfârșitul liceului.

Ați participați la olimpiade sau concursuri școlare?

Da, am participat și m-au ajutat foarte mult în dezvoltarea mea. M-au făcut să fiu mai ambițioasă, mai determinată și să îmi placă să fiu în top.

Puteți descrie o oră de curs?

Diferit, în funcție de materie și de profesor. Dar ceea ce aveau în comun era buna comunicare dintre elevi și profesori.

Ați chiulit de la școală?

Aceasta e o întrebare capcană. ☺

Care erau motivele pe care le invocați atunci când nu vă pregăteați pentru orele de curs sau când absentăți?

Nu se întâmpla. Glumesc! Motive expirate, pe care profesorii le știau, dar aveau bunăvoința să treacă cu vederea atâta timp cât era un caz izolat.

Diverse

Cum vă petreceți timpul liber?

La antrenamente, în perioada în care făceam handbal, ieșind cu prietenii și făcând activități tipice tinerilor.

Ce faceți în pauze?

Nu erau pauze de lungă durată între cursuri.

Cum a fost la Balul Bobocilor, la Balul majoratului sau la Banchet?

Aceste evenimente au fost memorabile. Am cunoscut lume nouă, am fost pe o scenă, în fața a sute de oameni, pentru prima dată, cu ocazia Balului Bobocilor, am fost înconjurată de prieteni și de familie, la majorat, și m-am simțit frumoasă la banchet. Sunt momente de neuitat!

Aveți revista școlii? Care era tematica abordată de aceasta în general?

În general, se abordau probleme de informatică și de matematică, dar mai erau și rubrici destinate unor elevi care s-au remarcat.

Ați fost îndrăgostită în timpul liceului?

Am fost îndrăgostită, din timpul liceului, și mai sunt și acum. Pot să spun că datorită „liceului API”, ne-am cunoscut și el e în spatele motivelor invocate la întrebarea de mai sus.

Definiți învățătura în câteva cuvinte: „*De nelipsit. Cartea de vizită în viață.*”

Motivația ta în a învăța: „*Dorința de progres și o stare materială bună.*”

Planuri de viitor. Să presupunem că suntem în anul 2025:

„2025...adică peste 10 ani....angajată la o mare firmă de IT, independentă din punct de vedere financiar, soție și mamă.”

Ce nu ai învățat în școală, dar ai fi dorit? *Mai multă informatică...*

Deviza mea: „*Failure is part of the game i've never accepted*” (eșecul e o parte a jocului pe care nu o s-o accept niciodată).